Tapınakçılar Siyonistler ve Masonlar – İkinci Kitap

Bölüm 15

Önceki Bölüm : Kültür Emperyalizmi

Siyon Protokolleri

Siyon Örgütü'nün geçmişteki tutumunu değiştirip, halkı bilgilendirerek desteğini sağlamayı öngören Charles Nodier, 1844 yılında öldü. Örgütün büyük üstatlığını ünlü yazar **Victor Hugo** aldı.

Masonluğun yine Siyonizm'in amaçları doğrultusunda kullanılması, onun döneminde tasarlandı.

Bu kez genel olarak Masonluk ile ilgilenilmesi değil, Avrupa'da giderek yaygınlaşan Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin içeriğine belli bir öğretinin yerleştirilmesi öngörüldü.

Bunun için gerekli ilişki kuruldu ve hazırlanan proje uygulamaya kondu.

*** * ***

Yahudilik ve Masonluk ile bağlantılı birçok kitap ve diğer yayında, özellikle Masonluğu Yahudilik ile bağdaştıran hatta özdeşleştiren yayınlarda, hele Türkiye'de, üzerinde aşırı duyarlılıkla spekülasyonlar yapılan bir konuya rastlanır: **Siyon Protokolleri**.

Bunu dillerine dolayanların, konuyu ne kadar bildiği de belirsizdir.

Gerek Masonluğa gerekse Yahudiliğe ön yargıyla ya da başka bir gerekçeyle karşıt girişimlerde bulunan kişilerden birçoğu, "Protocoles du Vieux de Sion" *(Siyon İleri Gelenleri'nin Protokolleri)* adını taşıyan birtakım belgeleri, kendi tezlerini destekleyen bir kanıt olarak göstermiştir. "Siyon Protokolleri", bunun kısaltılmış adıdır.

Bu bağlamdaki iddialar iki aşamalıdır: Sözü edilen bu belgeler hem Masonluk hem Siyonizm ile bağlantılı olduğundan, kimisi sadece Masonluğun Siyonizmin bir uydusu olduğunu ileri sürer; kimisi bir adım daha ileri gidip, Masonluğun zaten Siyonizme hizmet etmek için kurulmuş olduğunu söyler.

Kuşkusuz burada Siyonizm dendiğinde, bu terim *"Yahudi ulusçuluğunun politik ülküsü"* ya da buna benzer bir anlamda tanımlanır. (*"İsrail Devleti'ne destek vermek"* anlamında tanımlandığı bile görülebilir.) Bu tanımın, okumakta olduğunuz bu kitabın birçok bölümünde "Siyon Örgütü'nün ülküsü" biçiminde tanımlanan Siyonizm ile bağlantısı yoktur. Hatta bu ikisi çelişkilidir.

Bu belgelerde, birtakım politik ve sosyal programlar yer almıştır. Yahudi karşıtları, bunları Yahudi ulusçuluğu ile özdeşleştirip, *"Yahudilerin uluslararası boyutta çevirdiği dalaverelerin göstergesi"* olduğunu ileri sürmüştür.

Şimdi bakalım, gerçekten öyle mi?„ Değilse, bu işin aslı nasıl?

Bu belgelerin düzenlenme tarihi 19. yüzyılın ikinci yarı başlarında yani 1850'li yıllardadır ama bir art niyetle gözler önüne serilişi, bundan neredeyse yarım yüzyıl kadar sonrayı bulur.

Bu belgelerin, 1897 yılında İsviçre'nin Basel kentinde toplanmış olan ilk "Uluslararası Yahudi Kongresi"nde derlendiğini ileri sürenler de çıkmıştır. Dil bilimciler ise, bunların özgün olarak Fransızca yazılmış olup, dilin geçirdiği değişim evreleri göz önünde tutulacak olursa 1884 yılından önce düzenlenmiş olduğunun anlaşıldığını belirlemiştir.

İşin ilginç yanlarından biri, bu belgelerin aslında Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti ile bağlantılı oluşu, bunun belgelerin bir yerinde açık bir şekilde vurgulandığıdır.

Buna karşın, 1884 yılında Fransa'da, Memfis-Mizraim Riti'nde çalışan bir locada, bu konu üzerinde uzun görüşmeler yapılmış olduğu da belgelenmiştir. 1890 yılında **Martinizm** akımını yeniden canlandırmış olan ve **"Papus"** diye bir takma ad kullanan **Gérard Encausse**, bilindiği kadarıyla sözü edilen locanın üyelerindendi.

Martinizm konusuna **"Illuminati"** başlığını taşıyan bölümde yeterince değinmiş, Masonluk ile olan bağlantısını da belirtmiştik. Büyük Fransız Devrimi'nden zarar gören birçok örgüt ya da kurum gibi, o da 18. yüzyıl sonlarına doğru varlığını yitirmişti. Fakat gene benzer kurumlardan birçoğu gibi, sonradan yine canlandırıldı. Ancak elbette bir 18. yüzyıl kurumunun aynısı olarak değil, Yakın Çağ'ın hayli değişmiş bir ürünü olarak...

Nitekim Gérard Encausse, bu yeni Martinizm'in öğretisine kattığı çoğu öğeleri, 19. yüzyıl sonlarının ünlü alşimistlerinden, Eliphas Lévi'nin öğrencisi **Fernand Rozier**'den öğrenmişti.

*** * ***

Bu bağlamdaki en önemli nokta şudur: Bu belgelerin, 19. yüzyıl sonlarına doğru birbiri ardınca hemen her yıl düzenlenmiş olan uluslararası Yahudi kongrelerinin herhangi birinde hazırlanmış olduğuna dair iddianın hiçbir tutar yanı yoktur. Bu bir boş lâftan başka bir şey değildir.

Siyonizm terimi *"Yahudilerin politik ülküsü"* olarak tanımlansa, bunun başka hiçbir tanımı olmasa bile, Siyon Protokolleri'nin Yahudilik ile herhangi bir bağlantısı olamaz.

Üstelik bir sözcük olarak "Siyon", sırf Yahudilere özgü değil ki... Bir yer olarak da Siyon sırf Kudüs'te değil... Elbette Siyon Örgütü'nün Kudüs ile yakından ilgisi var. Fakat bu ilgi bambaşka bir gerekçeden, bir diğer ülküden kaynaklanıyor. Bunun Yahudilerle de, İsrail Devleti ile de bağlantısı yok.

*** * ***

Siyonistler, 19. yüzyıl sonları ve 20. yüzyıl başlarında, kültür emperyalizmini sürdürmenin yanı sıra, o tarihlerde Filistin'de (ya da bir başka yerde ama öncelikle Filistin'de) kendi devletlerini kurma peşinde koşan Yahudi örgütlerini de kendi amaçları yolunda âdeta bir maşa gibi kullandı.

Bu kullanım, elbette art niyetliydi.

Amaç, Kudüs'ün ele geçirilmesiydi. Bunun için Müslüman Araplar ile boğuşmak gerekirdi. Bu zahmete niçin katlanılsın?... Zaten yurtları olduğunu ileri sürdükleri Filistin'e dönüp, orada kendi başlarına ve kendi dinleri uyarınca bir bağımsız devlet kurmak isteyen Yahudiler orta yerde çırpınıp duruyor... Önce onlar eyleme geçsin bakalım... Bunu başarabilirse, iş sonra Kudüs'ü (sadece Kudüs'ü) onların elinden almaya kalsın.

Öyle yaptılar... Az sonra değineceğimiz, "durup dururken" olarak da anabileceğimiz bir nedenle, Yahudilerin politik ülküsüne de "Siyonizm" denir oldu. Fakat 19. yüzyıl ve öncesinde değil, 20. yüzyılda ve şimdilik!

Asıl Siyonistler yine perde arkasında kaldı.

Fakat o sonraki durum... Biz öncesini, 19. yüzyılın ikinci yarısında olup bitenleri incelemeyi sürdürelim. Bu konudaki ayrıntıları mutlaka görmeliyiz.

Protokollerin Oluşumu

1903 yılında, Rusya'da **Pavel Aleksandrovich Krushevan** adlı bir gazeteci, kendince, Yahudiler ile özdeşleştirdiği Siyonistlerin, eylem planını açığa vurdu.

Bu, gelişigüzel bir iddia değildi; Krushevan'ın elinde belgeler vardı. 1897 yılında İsviçre'nin Basel kentinde ilki düzenlenmiş olup, her yıl yinelenmekte olan Yahudi kongrelerini bunlarla bağdaştırdı.

Kaynak: http://en.wikipedia.org/wiki/Pavel_Krushevan

Ortaya çıkarılan ve sonra topluca bir kitap haline getirilerek yayınlanan bu bir dizi belgede, Siyonistlerin programının çeşitli aşamaları anlatılmaktaydı.

İleri sürüldüğüne göre, böylece *"Yahudilerin haince emelleri ve tüm dünyayı ele geçirmek için çevirdikleri dalavereler"* öğrenilmiş, üstelik kendi belgeleriyle de kanıtlanmış oluyordu.

Bunun üzerine Antisemisitler hemen kolları sıvadı. Öteden beri çeşitli yerlerde Yahudilere karşı yürütmekte oldukları savaşımın kapsamına, savlarının doğruluğunu destekleyen veriler olarak niteledikleri bu belgeleri eklediler. Ancak bu arada işin içine masonları da katmaktan geri kalmadılar.

Bu bağlamda dediklerini şöyle özetleyebiliriz:

"Bu belgeler yalnızca Yahudiler ile ilgili değildir. Masonların onlarla iş birliğini, Yahudilik ile Masonluğun Siyonizm çerçevesinde özdeşleştiğini göstermektedir. Hatta Masonluğun bu amaçla ve doğrudan Siyonistler tarafından kurulmuş bir göstermelik örgüt olduğunu da gözler önüne sermektedir. Bundan ötürü masonlar da Yahudiler ile eş düzeyde olmak üzere lânetlenmeli, ocakları bir an önce söndürülmelidir."

Daha önce de değinmiş olduğumuz üzere; Antisemitistlerin gündeme getirdiği Siyonizm, bizim bu kitabın başından beri sözünü ettiğimiz ve kısaca "Siyon Örgütü'nün ülküsü" olarak tanımladığımız Siyonizm değildi. *"Yahudi ulusçuluğunun politik ülküsü"* ya da buna benzer bir anlamda tanımlanmıştı. Günümüzde de öyle tanımlanmaktadır.

Siyonizmin bu iki tanımı arasında tek bir ortak nokta vardır: Kudüs.

Her nasıl tanımlanırsa tanımlansın, bizi burada ilgilendiren konu, şu sözü edilen belgelerin nerede ve nasıl oluşturulduğu, bunların kapsamında ne gibi şeylerin yer aldığı, Masonluğun Siyonizm ile niçin ve nasıl bağdaştırıldığıdır.

Bu konuyu incelerken, Antisemitistlerin iddialarında yanılgı olduğunu gördük.

Gerçi ortada "dünyaya egemen olmak için dalavere çevirmek" diye bir şey bulunduğu doğru... Buna ilişkin ortaya konulmuş belgelerin masonlar ile bir bağlantısı olduğu da yadsınamaz.

Fakat bunların Yahudiler, hele 19. yüzyıl sonlarında kendilerine bir yurt edinmek üzere başlattıkları girişimler ile ilgisi yok.

Bu işin içinde kimliği hayli önemli bir mason var; üstelik Yahudi asıllı... Fakat tek bir Yahudi asıllı masonun etkinliklerinin tüm Yahudi toplumuna ve tüm mason topluluğuna mal edilmesi çok yanlış...

Bu belgelerin, adı belli bir kişinin gizli niyeti ile gene adı belli bir diğer kişinin yanlış tutumunun ortak ürünü olduğu anlaşılıyor.

Anlaşılanı anlatacağız.

*** * ***

1860'lı yılların sonlarında, Fransa'da "Protocoles des Sages de Sion" *(Siyon Bilgelerinin Protokolleri)* adını taşıyan birtakım belgeler düzenlenmiş.

Bu belgelerin kapsamı, hem Siyonizm hem Masonluk ile bağlantılıydı. Dünya çapında büyük bir politik tasarım ortaya koyuyordu.

Siyonizme özgü olduğu açıkça belirtilen bu tasarımın eyleme geçirilişinde, masonların iş birliği edeceği belirtiliyordu. Hatta Masonluk, Siyonizmin bu tasarımdaki plan ve programını her bakımdan paylaşmış olarak gösteriliyordu.

Az sonra kapsamına da değineceğimiz bu tasarım, önceleri hayli dar bir çevrede biliniyordu. Aslında öyle olması, öyle kalması gerekirdi. Fakat galiba bir hata yapılmış, sözlü bırakılması gereken bu konu yazıya dökülmüştü.

Dolayısıyla, 20. yüzyıl başlarındaki açığa vuruluşundan yıllarca önce, kısa süre içinde üst düzey masonlar arasında duyuldu. Ancak o sıralarda bu bilgi, henüz ortaya çıkmamış, kamuoyuna yansımamıştı.

Bunların düzenlendiği tarih, kesin değil, yaklaşık olarak bilinmektedir. Tek değil, birkaç belge birden söz konusu olduğu için, düzenlenişleri de birkaç yıllık bir zaman dilimine yayılmış olabilir fakat mutlaka *"Yahudilerin politik ülküsü"* anlamındaki Siyonizmin ortaya çıkışından onlarca yıl önce.

1860'lı yıllarda yazılmış olmaları olasıdır. Bunu da ancak Masonluktaki Eski ve Kabul Edilmiş Riti ile bağlantılı bir diğer olayın ardında yatan gerekçeyi kurcaladığımız zaman anlayabiliyoruz. İşin orasına da geleceğiz.

Protokollerin Kapsamı

Elbette kaçınılmaz olarak beklenen soru şu:

Bu belgelerde ne yazıyordu da böyle tepkiler yarattı ve hem Yahudilere hem masonlara suçlamalar yöneltilmesine neden oldu?

Az buz değil... İnsanları tedirgin edecek hayli önemli sözler içeriyor... Fakat bunun sorumluluğunu yüklemek üzere Yahudiler de Masonluk da yanlış adres… En önemlisi, özetle şöyle bir programın tasarlanmış olması:

"Yeni bir dünya düzeni kurmak üzere belli bir grup insan seçilecektir. Bu grup her şeye egemen olacaktır. Yürürlükteki politik rejimlerin bir bölümünün yıkılması için karışıklık ve anarşi çıkarılacaktır. Masonluk ve benzeri kuruluşlar, Batı dünyasının ekonomik, politik ve sosyal kurumlarını ele geçirmek için kullanılacaktır."

Aslında, uzun uzun anlatılmakta oluşuna karşın, şu "bir grup insan seçilecektir." sözü bile bu belgelerin Yahudilerin kaleminden çıkmadığını göstermeye yeter. Çünkü Yahudiler, dinsel inançları uyarınca zaten kendilerini *"seçilmiş insanlar"* olarak görür. Üstelik Yahudi dinine özgü dogmaya göre bu insanlar tarafından değil, Tanrı tarafından belirlenmiştir.

Yahudilerin *"yeni bir dünya düzeni kurmak"* gibi bir düşünceleri yoktur; hiçbir zaman da olmamıştır. 19. yüzyılın sonlarına doğru, İsrailoğulları'nın bir zamanlar yaşamış olduğu Kudüs ve çevresine yerleşip, orada kendi bağımsız devletlerini kurma peşinde koşmaya başladılar.

Aslında bu, Yahudilerin bu bağlamdaki girişimlerinin ikinci aşaması sayılır. Dünyanın hemen her yerine dağılmış olan tüm Yahudiler arasında birlik ve bütünlük oluşturmak amacıyla, çalışmalarına 1860 yılında başlamışlardı. İşte o başlangıcın, Siyon Protokolleri ile dolaylı bir bağlantısı olduğunu daha sonra göreceğiz. Fakat bunun genel olarak Yahudilerin toplumsal boyutta ya da ulusal girişimleriyle değil, **tek bir kişiyle ilgili** olduğunu, dolayısıyla bireysel bir nitelik taşıdığını da göreceğiz.

*** * ***

Yahudilerin, amaçlarını gerçekleştirebilmek bakımından, gerek ekonomik, gerek politik gerekse sosyal kurumları kullanmaya hatta bunlardan bazılarını ele geçirmeye bile çalışmış oldukları elbette yadsınamaz.

Buna karşın, Siyon Protokolleri'nde geçtiği gibi, *"politik rejimleri yıkmak"* amaçlı bir eylemleri, tarihin hiçbir döneminde ve hiçbir yerde görülmemiştir.

Siyon Örgütü ise, yüzyıllarca hep bunu yapmıştır.

Bu belgelerde geçen *"bazı politik rejimleri yıkmak"* sözü, Fransa'yı, hem özellikle o tarihte hedef almaktadır.

Siyon Örgütü'nün ülküsü, ancak monarşi ve otokrasiyle bağdaşır. Oysa Fransa, 1848 devriminden sonra cumhuriyete yönelmiş ama kısa bir süre sonra yine imparatorluk oluşturulmuştu. Siyon Örgütü, Fransa'nın mutlaka belli bir soyun eline geçmesi için uğraşmaktaydı. Dolayısıyla, 1860'lı yıllarda, Fransa'da yürürlükte olan bu rejimin mutlaka yıkılmasından yanaydı.

İsrail'de bir demokratik devlet kurulması da Siyon Örgütü'nün ülküsüne, yani 20. yüzyıl öncesindeki tanımı uyarınca Siyonizme aykırıdır.

O Siyonistlere göre; sonradan (1948'de) İsrail'de kurulan devletin rejimi keşke eskisi gibi krallığa dayansaydı. İşte o zaman, bir sonraki aşamadaki eylemleri bakımından daha umutlu olabilirlerdi.

Siyonistler, tarihin hiçbir döneminde demokrasiden ve cumhuriyetten yana olmamıştı. Bir politik rejim olarak "oligarşi" bile işlerine gelmezdi.

Siyonistlerin asal amaçlarından biri Merovenjlerin soyundan gelenlerin egemenliği altında olmak üzere Kutsal Roma İmparatorluğu'nun 7. yüzyıldaki parlaklığını yeniden sağlamak olunca, radikal bir monarşi yandaşı oluşları pek olağandır.

Çağımızda destek bulması pek zor olan bu tasarım, konu Siyonistlerin bakış açısından değerlendirilirse, göreli bir haklılığı bulunabilir.

Elbette herkesin kendisine göre bir davası var. Başkaları bunu kendi çıkarlarına aykırı görünce "kesinlikle haksız" sayar.

Nitekim baştan sona sosyal ve politik bir nitelik taşımakta oluşuna karşın, Siyon Protokolleri'nin hiçbir yerinde "cumhuriyet" ya da "imparatorluk" gibi bir söz geçmez. İlle de ve sadece "krallık"… Hatta birtakım ilgi çekici terimler kullanıldığı da dikkati çeker: "Masonik Krallık", "Siyon kanının kralı" gibi...

Siyon Protokollerinde gelecekteki kralın Hz. Davut'un soyundan olacağı belirtildikten sonra, bir de açık seçik bir tümce ile şöyle denmektedir:

"Gerçek papa, Yahudilerin kralıdır."

Bu sözlere, at gözlüğü takmışçasına tek bir yönden bakanlar, "Yahudilerin Kralı" teriminin hangi amaçla, nerede ve nasıl geçtiğini bilmeyen ya da bilip göz ardı edenler, bu denilenleri hemen Yahudilik ile bağdaştırıp Masonluğu da Siyonizm ile özdeşleştiriverir. (Kuşkusuz bu özdeşleştirmedeki Siyonizm, 20. yüzyılda ortaya çıkarılmış olan terimdir.)

Oysa Masonluk ile Yahudilik arasında mutlaka köprü kurmak isteniyorsa, bunun için bambaşka bir yol izlemek gerekir. Çünkü bu belgelerde, o "gerçek papa"nın bir de *"uluslararası bir kilisenin babası"* niteliğini taşıyacağı belirtilmektedir.

Bir tek bu söz bile, bu belgelerin Yahudilik ile ilgili olmadığını, doğrudan Antisemitist bir nitelik taşıdığını, bir tür Hıristiyanlık propagandası yaptığını gösterir.

Fakat bu Hıristiyanlık, Katolik Kilisesi'ne karşı olduğu gibi, ne Ortodoks, ne de Protestan mezheplerinin tarzıdır. Bu tür bir inancın temel eğilimi olarak belki 1. yüzyıldaki özgün Hıristiyanlık gözetilmektedir. Belki Yuhannacılık... Kathar inancı gibi Düalizm üzerine kurulu bir dinsel felsefe de olabilir. Hatta belki bir karışım... Musevilik ile Hıristiyanlığa, gerek Müslümanlığın gerekse doğu din ve inançlarındaki öğelerin katıldığı, çok daha geniş kapsamlı, evrensel nitelikli, âdeta **"dünya dini"** gibi bir şey...

*** * ***

Gelin şu *"Gerçek papa Yahudilerin kralıdır."* sözüne biraz daha takılalım.

Takılalım ki, Siyon Protokolleri'nin yönelimi ortaya çıksın.

Bu hiç de sıradan ya da gelişigüzel bir söz değildir. Ne anlama geldiği üzerinde durmak gerekir.

"İsrail kralı" ile "Yahudilerin kralı"...

Bunlar özdeş değil, farklı kavramlardır. Bir ülkenin kralı olmak ile bir toplumun ya da halkın kralı olmak aynı şey değildir.

İsa küçük bir çocukken İsrail kralı, Herod adlı kişidir. Kudüs'te bir tapınak daha yaptırmış ve onun adıyla anılmış olan kral.

Fakat Herod, Yahudilerin kralı değildi. Yahudi bile değildi. Romalıların adamı olduğu için. kral sayılıp sayılmayacağı bile tartışılabilir.

"Yahudilerin kralı" olarak anılan kişi, öncelikle İsa'dır.

Aslında İsa, hiçbir zaman krallık iddiasında bulunmamıştı. Romalılar, kendilerine baş kaldıran Yahudilerin önderi olarak kendilerine gösterilen kişi İsa olduğu için, onu yakalayıp, ona "kral" olduğunu söyletmiş, sonra da çarmıha gerdirmişti.

Bu olay, Yuhanna İncili'nin 18., Matta İncili'nin 27., Markos İncili'nin 15. ve Luka İncili'nin 23. bölümünde, aralarında yer yer bazı farklarla fakat birbirlerine pek benzer bir şekilde anlatılır.

Romalı Kudüs Valisi **Pontius Pilatus**, İsa'ya «Sen Yahudilerin kralı mısın?» diye sormuş. İsa da ona «Bunu sen söylüyorsun.» ya da benzeri bir tarzda «Sen öyle diyorsan öyledir.» gibi bir yanıt vermiş. Krallığı kabullenmiş ama bu konuda öyle pek iddialı değil.

Matta İncili'nde, İsa'nın sıradan biri değil, bir soylu olduğu belirtilmiştir; üstelik Hz. Davut'un soyundan geldiği...

Bu doğruysa, hele İsa İsrailoğullarının Yahuda ailesinden gelme olduğunu göz önünde tutuyor idiyse, krallık üzerinde hak iddia etmiş de olabilir.

İncil'de böyle bir şeye değinilmemiştir ama böyle bir durumda çarmıha gerilmesi olağan sayılmalıdır. Çünkü Romalılar açısında böyle biri ciddi bir tehlike sayılabilirdi. Belki o an için dünyevi anlamda Yahudiye kralı değildi ama soyu uyarınca bu niteliği taşımaktaydı.

İsa'nın, daha önce değinmiş olduğumuz gibi, Balıkçı Kral oluşu bambaşka bir konu…

Aslında, özellikle İsa'yı yok etmek isteyen Romalılar değil, Yahudilerdi. Romalıların sıradan bir Yahudi ile ne zoru olabilirdi ki!... Bu bağlamda kral denilen kişinin cezalandırılıp, Yahudilere gözdağı verilmesi öngörülmüştü.

Gerçi İsa, ülkenin yönetimindekilere karşı çıkan Nazarenler arasındaydı ama bu Yahudilerin kendi iç sorunuydu. Romalılar, sadece, imparatorluğun yararını gözetmekteydi. Yahudilerle dinsel bakımdan bir sorunları olsaydı, öncelikle din adamlarını tutuklayıp, cezalandırmaya girişirlerdi.

Yahudilerin **"Sanhedrin"** olarak anılan ve tüm din konuları üzerindeki egemen otoritesi sayılan İhtiyarlar Meclisi, yıllardan beri İsa'yı lânetlemişti. Onlara göre; İsa olmayacak işler yapıyordu; orada burada olmayacak birtakım konuşmalar yapması, halka sapkın öğütler vermesi, bir de yanında sürekli olarak bir kadın taşıması falan…

Bu arada Yahudilerin ikide bir Romalılara kafa tutması üzerine Roma ordusu Kudüs'e girip, yönetimi doğrudan ele almıştı. Bu durum Yahudi din adamlarının İsa'dan kurtulabilmesi için bir fırsattı. Fakat onu öldürtemezlerdi çünkü öyle bir iş inançlarına aykırı düşerdi. Hani Musa'ya verilmiş olan On Buyruğun dördüncüsü "Öldürmeyeceksin" diyor ya!... (Sanki bu buyruğa çok uydular ve hiç öldürmediler de!...)

Bir anlatıma göre Romalılar, Yahudileri sindirmek için onlara İsa'yı çarmıha germelerini söylediğinde, bu buyruğu gönülden ve içten içe sevinerek yerine getirdiler. Güya Romalıların isteği üzerine zorunlu kalmışlardı. Buna olsa olsa *"Baş ağrısı bahane."* denir.

*** * ***

İsa'nın Hz. Davut'un soyundan gelme yani Yahuda ailesinden olduğuna daha önce de değinmiştik ama şimdi bu konu üzerinde biraz daha duralım.

Diyelim ki gerçekten öyledir!... Ne çıkar?... Çok mu önemli?

Evet!... Çok şey çıkar ve çok önemli sayılır… Nitekim tarih boyunca Tapınak Şövalyeleriyle Siyonistlerin, Katolik Kilisesiyle Katharların hatta bunlardan az ya da çok pay alarak esinlenen masonların ve daha birçok kurumun, gerek siyasal gerekse ekonomik bakımdan yön vermiş olduğu birtakım olayların oluşumunu doğrudan etkilemiştir.

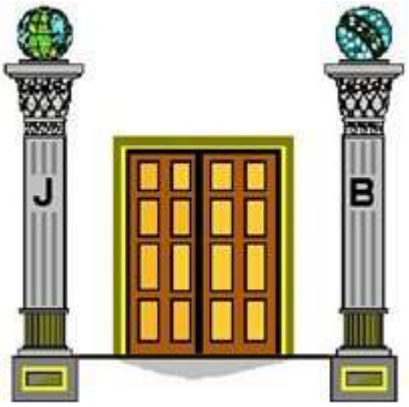
Tevrat'a göre, İsraillilerin 12 kavminden biri olan Yahuda *(Judah)* ile Benjamin aileleri arasında öteden beri çekişme vardı. Nedeninden daha önce söz etmiştik. Kısaca yineleyelim: Kudüs aslında Benjamin ailesinin malıydı ama Kral Davut ulusun merkezini bu kente yerleştirmişti. Benjaminlere göre, kendilerinin olan bölgeyi işgal etmişti. Yahudalara göre ise onlar bu konuyu abartıyor, aslında İsrailoğulları'nın Musa'nın getirdiği tek tanrılı dini kabul etmeyip puta tapmayı benimsedikleri için sorun çıkarıyorlardı.

*** * ***

Benjamin ve Yahuda aileleri arasındaki uyuşmazlığın, oldukça ilginç bir şekilde Masonluğa da yansımış olduğu görülüyor. Şöyle:

Mason localarının toplantılarını yaptıkları her salonun giriş kapısının iki yanına irice birer sütun dikilir. Masonların dediğine göre; bu sütunlar Süleyman Tapınağı'nın giriş kapısının her iki yanına Hiram Abif tarafından dikilmiş olduğu Tevrat'ta da anlatılan iki görkemli sütunun simgesel karşılığıdır. Bu iki sütunun, evrende ve yaşamda birbirine zıt iki temel ilke ya da öğenin simgesi olduğu belirtilir.

Tam anlamıyla İkicilik ya da Düalizm olarak anılan felsefe... Ancak karşıtların çatışmasından oluşan diyalektik bir sentezden söz edilmiyor.

Tevrat'ta yer alan anlatımlar ile masonların ritüellerinde geçen alegoriler tıpatıp aynı değildir. Tevrat'ın gerek "1. Krallar" adlı kitabının 7. bölümünde gerekse "2. Tarihler" adlı kitabının 4. bölümünde, Hiram adlı ustanın, bu iki sütundan birine **"Boaz"**, diğerine **"Yakin"** *(Jachin)* adını vermiş olduğu belirtilmektedir. Masonlukta bu sütunlardan birinin üzerine **"B"**, diğerine **"J"** harfi yerleştirilir. Anlamları da Tevrat'ta geçen sözcüklere bağlanarak açıklanır. [İbranicedeki sözlük anlamına göre, Boaz "tam gücünde", Yakin ise "kurulu", "sağlam" ya da "üretici" demektir.] Fakat bu açıklamalar pek önemli değildir; en azından bizim bu kitaptaki anlatımlarımız bakımından önemli değildir ve üzerinde durmaya değmez.

Ancak şimdi burada, bu iki harften birinin Benjamin, diğerinin Yahuda *(Judah)* ailesini temsil ettiğini düşünmek olasılığı çıkıyor.

Konuya Masonluğun amaçları göz önüne alınarak bakılınca; Hiram Abif, Süleyman Tapınağı'nın başmimarı sayıldığı için, şöyle bir yorum da yapılmış:

"Kral Süleyman, yaptırdığı tapınağın tüm din ve inançlar için olacağını belirtirken, İsrailliler arasındaki uyuşmazlığı gidermek istemişti. Hiram Abif de, bunu yansıtmak üzere tapınağın girişine o sütunları yerleştirdi."

Böyle bir bütünleşme, birlik, -hatta dilerseniz buna "barışma" diyelim- Siyon Örgütü'nün amaçlarıyla bağdaşan bir düşüncenin ürünü gibi görünüyor. Ancak, mason yazarların bu kurumda uygulanan ritüellerin açıklamasını ve yorumunu yapan kitaplarında böyle bir değerlendirme yok.

Benjaminler, daha İsrailoğulları "Vadedilmiş Topraklar"a yerleşmeden önce bile Hz. Musa'nın getirmiş olduğu inanç ilkeleri ve kurduğu din ile tam bir uyum içinde değildi. Tıpkı yüzyıllar sonra Katolik rahiplerin Hıristiyanlıkta, ondan çok sonra kimi Sünni imamların Müslümanlıkta yapmış olduğu gibi, Yahudilerin İhtiyarlar Meclisi Sanhedrim de dinin kapsamına kendi görüş açısı uyarınca birtakım ek dogmalar yerleştirmişti. Bunlar, Benjaminlerin huzursuzluğunu daha da artırmıştı. Durum böyleyken, Kral Davut bir de kendi sarayını Kudüs'te yaptırıp, Benjaminlerin hakkını ellerinden almıştı. Süleyman'ın bir ortak tapınak yaptırması, bu sorunu çözmüyordu. İsrailoğullarının bu iki kavmi arasındaki uyuşmazlık, sonraları çatışma boyutuna kadar varmış ve Benjaminler'e Kudüs'ü terk ettirmişti.

Bir tek Tevrat kaynaklı olduğu için doğruluk ölçüsü bilinmeyen bu tarihsel öyküden Masonluğa yansımış olan birlik ve bütünleşme düşüncesinin, genele yaygınlaştırılmış olduğu görülüyor. "Yeryüzünde insanlar ve toplumlar arasında bu gibi karşıtlaşmaların giderilmesi, sudan

nedenlerin bir ulusun kendi içinde de insanlığın bütününde de barışı engellememesi, her yerde dostluğu ve birlikteliği sağlayacak ilkelerin benimsenmesi" gibi bir biçim almış.

Bu düşünce Masonluğa nasıl yansımış?... Masonlar bunu daha en başta, bu kurumun amacı olarak tasarladıkları bir yüce insanlık düşünüsünden hareketle 18. yüzyıl ortamında mı tasarlamış?

Hayır!... 18. yüzyıl başlarında Masonluğu kuranlar, Siyon Örgütü'nün dolaylı etkisi ve yönlendirişi altındaydı. Siyon Örgütü, bu yeni kurumu, kendi amaçları doğrultusunda bir paravana olarak kullanmak istiyordu. Bunu **"Royal Society"** ve **"Büyük Loca"** başlığını taşıyan bölümlerde yeterince ayrıntıya girerek anlatmıştık. Siyon Örgütü'nün kendi içindeki amaçlarından biri de İsrailoğullarının Benjamin ve Yahuda kavimlerinin soyunu sürdürenler arasında sürekli bir barış sağlamaktı. Kutsal Roma İmparatorluğu'nu yeniden yaşama kavuştururken, -olursa- Hıristiyan dünyasının pek benimseyeceği bu ortak gücü de kullanmak gerekliydi. Masonluğun amaçlarına ilişkin parlak sözler edilerek, masonların da buna âlet edilmesine çalışılmıştı.

*** * ***

İsa, hep sevgiden söz etmiş, barıştan ve dostluktan yana olmuştur. Elbette kendi soyu olan Yahuda ailesi ile Kudüs'ün asıl sahibi sayılan Benjaminler arasında, kendi yaşam döneminde bile hâlâ sona ermemiş olan çekişmeyi de gidermek istemiştir. Aileler arasındaki birlik ve bütünleşmeyi sağlayan en güçlü etken, öteden beri evlilik bağıdır. İşte bunun için de İsa'nın, Benjamin kavminden Magdalena ile evlenmiş olduğu iddia edilmektedir.

Şu halde Siyon Protokolleri olarak anılan belgelerde belirtilen şudur:

"Dünyevi krallık da ruhani krallık da, dolayısıyla Papalık da aslında İsa ile Magdalena'nın soyundan gelenlerin hakkıdır."

Bu aşamaya kadar iyi... Siyon Örgütü'nün oluşturduğu rüzgârı arkamıza alıp bu noktaya kadar geldik. Fakat bu işin içinde, aslında basit olmakla birlikte, çoğu kimsenin gözünden kaçmış olan ya da gözden özellikle kaçırılmasına çalışılmış bir ayrıntı daha var. İşte ona bakılınca, bu kez Siyon Protokolleri'nin Yahudilerle hiçbir ilgisi olamayacağını ileri sürenlerin tezi zayıflıyor.

Antisemitistler elbette bunu yutmamış... Burada bizim "ayrıntı" olarak nitelemiş olduğumuz konuyu başından beri biliyorlar. Üstelik kendi tezlerinin bir kanıtı olarak bile kullanmışlar. Bu arada farkında olmadıkları tek bir nokta, belki de en önemli nokta, tüm bunların aslında Siyon Örgütü'nün başının altından çıktığı...

Ne yapabilirlerdi ki!... 20. yüzyılın başlarında henüz bu örgütün tarihsel varlığı bilinmiyordu.

Siyonist Masonlar

Siyon Protokolleri baştan sona okunduğunda, hayli fantastik tasarımlar içerdiği görülür. Öyle ki, bunların çağdaş İngiliz yazarlardan Ian Fleming'in birçok sinema filmine konu olan "James Bond" serisi romanlarında geçen SPECTRE gibi bir varsayımsal gizli örgüt tasarlanarak hazırlanmış olduğu bile düşünülür. Hatta aynı dönemin ünlü bilim kurgu yazarı Jules Verne tarafından kaleme alınmış olabileceği de akla gelir.

Çağdaş araştırıcılardan kimileri, bu belgelerdeki anlatımlardan en az bir bölümünün, 1864 yılında Cenevre'de yayımlanmış olan birtakım hicivlerden esinlenilmek suretiyle düzenlendiği görüşündedir.

Sözü edilen hicivleri **Maurice Joly** yazmıştır. Mizraim Riti'nde çalıştığı bilinen bir mason locasının üyesi oluşuna karşın, daha önce **"Cagliostro"** başlığını taşıyan bölümde adı geçmiş olan François Joly ile herhangi bir aile bağlantısı yok.

Maurice Joly, özellikle İmparator 3. Napoléon'u hedef alarak olabildiğince yıpratmayı amaçlamış.

Bu belgelerin, dünya çapında ünlü bir yazar olan **Victor Hugo**'nun kaleminden çıkmış olabileceği de düşünülmüştür. Zaten, Maurice Joly ile Victor Hugo çok yakın dosttu. Dolayısıyla Victor Hugo, onun hicivlerinden yararlanmış olabilir. Hayal gücü bakımından da Jules Verne'den aşağı kalmaz.

Yahudi karşıtları, bu belgelerin *"Yahudilerin hain emelleri"*ni gösterdiğini ileri sürerken, kimileri de bunun tam tersini savunur. Bunların, Yahudi karşıtlarınca ve art niyetle Yahudilere mal edilerek, aslında Antisemitist propaganda yapmak amacıyla üretilmiş olduğunu ileri sürerler.

İkisi de yanlış!...

Daha önce de belirtmiş olduğumuz gibi bu belgelerin içeriğindeki bazı anlatımlar, Yahudilerin dinsel ilkeleri ve ulusal amaçlarıyla uyuşmaz hatta çelişki gösterir. Bunların Yahudilerin belgeleri olduğuna, ancak Yahudi dini ve toplumunun kendine özgü ilke ve kurallarını aslında hiç bilmediği halde Yahudilerden nefret etmeye hazır kişiler kanabilir.

Gerek Yahudilere gerekse Masonlara karşı olanlar da, toplumun bu genel eğiliminden yararlanmış. Bilmeyenlerin, bunu böyle algılamasını sağlamışlar.

Bunu "duygu sömürüsü" olarak nitelersek, acaba haksızlık mı etmiş oluruz?

*** * ***

Burada asıl yazmamız gerekenleri bir yana bırakıp, başkalarının yanlışlarını çürütmeye girişmiş olduğumuz gibi bir izlenim edinmiş olabilirsiniz.

Doğru!... Bunun gerekçesi, geçmişte de günümüzde de piyasada bulunan birçok kitapta ve başka kaynaklarda, hep bu yanılgılı bilginin desteksiz olarak, sadece tarihte ileri sürülmüş bazı tezlere dayanmak suretiyle yinelenmekte oluşu... Oysa bize göre sizin yani bu kitabın okuyucusunun, işin doğrusunu öğrenmeye hakkı var. Her ne kadar biz bu kitapta birtakım iddialar ileri sürmekte değilsek de, bunu yapanların ve olur olmaz ya da saçma sapan lâflar edenlerin, ister istemez yanlış bilgiler verenlerin, niçin yanıldığını da ara sıra göstermemiz gerekiyor.

Bu kitapta sık sık Siyon Örgütü diyerek değindiğimiz Prieuré de Sion, yeryüzünde adının kapsamında "Siyon" sözcüğünün geçtiği, amacını da "Siyonizm" olarak nitelendiren tek örgüt değildir. Örneğin, Yahudi asıllı olmakla birlikte Katolik olmayı seçen **Marie-Alphonse Ratisbonne**, 1843 yılında Paris'te "Congrégation de Notre-Dame de Sion" *(Siyonlu Meryem*

Ana Topluluğu) adlı bir örgüt kurmuştu. Günümüzde de Fransa ve Amerika Birleşik Devletleri'nde varlığını sürdürmekte olan bu örgütün tek bir amacı vardır: Yahudileri Katolik yapmak...

Demek ki, bir terim olarak Siyonizm, öteden beri Yahudilerin tekelinde değildir. Antisemitist bir anlam taşımak üzere de kullanılmıştır; Katolikler tarafından bile...

Biz bu kitapta, Siyonizmi, sırf Türkçe yazmak için "Siyon Örgütü" dediğimiz Prieuré de Sion'un ülküsü anlamında almaya devam edeceğiz. Nitekim bu kitabın kapağında adı yazılı Siyonistler onlar, başkaları değil.

*** * ***

Siyon Protokolleri'nden anlaşıldığına göre; Siyon Örgütü'nün tutumu, 19. yüzyıl ortalarında yine değişmiş. Yüz yıl kadar önce işine yaramadığı için terk ettiği Masonluğu yine kullanmayı öngörmüş.

Bunun gerekçesi belli: 18. yüzyıl ortalarında gerek Kıta Avrupası'nda gerekse Britanya'da büyük bir karmaşaya ve kendi içinde çekişmeye giren Masonluk, şimdi önceye oranla tutarlılık göstermektedir. Üstelik güçlenmiş, ilgi toplamaya başlamış hatta toplumlar üzerine etkili olabilecek bir düzeye gelmeye başlamıştır.

Siyon Protokolleri'nin bir yerinde *"Masonik krallık"* diye bir terimin kullanılmış olması pek önemli değildir. Bunu, Masonluğun burada belirtilenlerle bağdaşması değil, belirtilen ilkelerin Masonluk ile bağdaştırılması tarzındaki bir düşünüden kaynaklandığını düşünmek olanaklıdır.

Fakat iş bu kadarla kalmaz. Siyon Protokolleri şöyle bir sözle son bulur:

"Siyon'un 33. derece temsilcilerince imzalanmıştır."

Bu konuya girilişinden beri zihinlere şöyle bir soru takılmış olabilir: Bu belgelere niçin "protokol" denmiş?

İşte bu yüzden... Bu belgeler bir *"bildirge"* ya da bir kurumun kendi bünyesi içinde düzenlediği bir *"proje"* değildir. En az iki ayrı kurumun temsilcilerince kabul edilerek imzalanmış bir anlaşma niteliğindedir.

"Siyon'un 33. derece temsilcileri"...

Böyle bir deyişin ne Yahudiler ne de 20. yüzyılda onların politik ülküsü biçiminde tanımlanmış biçimiyle Siyonizm ile bir ilgisi olabilir.

Bu deyiş, Masonluğun Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti ile bağlantılıdır.

Nasıl kimi meslek sahipleri, hemen her yerde "Dr.", "Prof.", "Av.", "Müh." gibi kendi mesleki unvan kısaltmalarını adlarının başında kullanırsa, Masonlukta da Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin en son derecesindeki bir masonun bu kurum ile bağlantılı bir belgede geçen adının sonuna **"**33º**"** diye bir unvan kısaltması eklemesi, geleneksel bir uygulamadır. Bunu **"Büyük Frederik"** başlığı altındaki bölümde sözünü ettiğimiz belgelerde de görürüz.

Demek oluyor ki, 19. yüzyılın ikinci yarısında bir tarihte, Siyon Örgütü'nün ileri gelenleri ile Fransa'da Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin 33. derecesinde bulunan kimi masonlar arasında bir toplantı yapılmış.

Siyon Protokolleri, bunun sonucunda varılmış olan anlaşmayı yansıtır.

Bu anlaşmadan acaba yalnızca Masonluktaki o ritin Fransa'daki yüksek konseyinin o tarihlerdeki üyesi olan 33. derecedeki masonlardan kimileri mi sorumludur?... Kendi kafalarından bireysel bir girişimde mi bulunmuşlardır, yoksa Fransa'daki yüksek konsey de bu işe karışmış ve kimi üyelerini böyle bir toplantıya katılıp, böyle bir protokol imzalamak üzere yetkilendirmiş midir?

Fransa Yüksek Konseyi'nin, kimi üyelerini bu bağlamda yetkilendirmiş olduğunu kabul edebilmek zor... Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin 1786 tarihli olduğu ileri sürülen anayasasında, ritin 33. derecesindeki masonlara birtakım olağanüstü yetkiler tanınmış olduğunu biliyoruz. Hani bir yüksek konsey kurabilmek için aslında 33. derecedeki tek bir masonun varlığının bile yeterli oluşu gibi...

Söz konusu yetkilerden biri de şöyle:

"Bu derecedeki masonlar, Masonluğu dilediğince temsil edebilir."

Bu kural, Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin yeryüzünde Masonluğun tümünü tek başına temsil edebildiği varsayımıyla ortaya konmuş bir yargıdır.

Bu yargı yanlıştır çünkü bu rit, -ne kadar yaygın olursa olsun- dünya yüzündeki birçok mason riti arasında sadece bir tekidir. Masonluğun tümünü temsil etmez, edemez.

Dahası var: Bu ritin herhangi bir ülkedeki tek bir yüksek konseyi, sanki tümünü temsil etme yetkisini taşıyormuş gibi bir izlenim yaratılmış. Anlaşılan o ki, 33. derecedeki kimi Fransız masonlar, Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin anayasa maddesinin kendilerine tanıdığı yetkiyi kendilerince yorumlayıp, Siyon Örgütü'nün ileri gelenleriyle birlikte böyle bir anlaşma imzalamış.

Siyon Protokolleri'nin kapsamında, Masonluğun, belli birtakım politik amaçlar doğrultusunda kullanılacağının yazılması, sonra da bunların Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin en yüksek derecesinde bulunan yetkili bir mason niteliği belirtilerek imzalanmış olması, günümüzün anlayışı bakımından çok yanlış hatta çok sakıncalı bir davranış olarak nitelenmektedir.

Sadece bugünün anlayışı çerçevesinde olmasa gerek… Nitekim böyle bir şey yapılmış olduğu öğrenildiğinde, o tarihlerde de çok sakıncalı görülmüştü. Fakat bir kere olan olmuştu. Olmuşun olmaması sağlanamayacağına göre, böyle bir işin bundan sonra yapılmaması için önlem almaktan başka yapacak şey yoktu.

Bu İş Kimin İşi?

Söz konusu protokollerin duyuluşundan bir süre sonra masonlar, 1875 yılında İsviçre'nin Lozan kentinde kendi aralarında uluslararası düzeyde bir toplantı düzenledi. Bu toplantıya sadece Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin çeşitli ülkelerdeki yüksek konseylerinin temsilcileri katıldı. Masonluğun tarihinde bu toplantı, **"1875 Lozan Konvanı"** olarak anılıyor.

Bu toplantıda, ritin 1786 tarihli olduğu kabul edilen anayasasının bazı maddeleri gözden geçirilip, bunların üzerinde birtakım değişiklikler yapıldı.

Toplantıda temsil edilen yüksek konseyler arasında, yapılan değişikliklerden bazılarını kabul etmeyenler çıktı. Masonlukta zaten dünya çapında oluşmuş bölünme, böylece Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'ne de yansımış oldu.

Yapılan değişikliklerden biri de, bundan böyle 33. derecedeki masonların bireysel yetkilerinden bazılarının kaldırılmasıydı.

Demek oluyor ki, bu toplantıya delegelerini gönderen ülkelerdeki yüksek konseyler, Siyon Protokolleri ile ilgili olayı öğrendi. Gelecekte de buna benzer bir durumla karşılaşılmaması için, kendi yetkilerini sınırlandırdılar.

*** * ***

Lozan'daki bu toplantıya başlandığı sıralarda çok mutlu olan, koltukları kabaran fakat sonrasında çok bozulan biri vardı: Fransa Yüksek Konseyi'nin Büyük Komandörü **Adolphe Crémieux**.

Toplantının başında çok mutluydu çünkü herkes onun Fransa'da 1869 yılında büyük komandör oluşundan bu yana benimsediği olumlu ve etkin tutumuyla yaptığı yararlı çalışmalardan övgüyle söz ediyor, onu başarılarından ötürü kutluyordu.

Sonunda ise üzüntüye boğulmuştu çünkü konu Siyon Protokolleri olayına geldiğinde, söz alan delegelerden kimisi, aslında bu işi kimin yaptığını bilmeden, sorumlusuna ağır eleştiriler yöneltmişti.

"Yarası olan gocunur!" denir ya; işte öyle oldu.

Ortada herhangi somut bir belge, bir tutanak ya da herhangi başka bir kanıt yok ama "Siyon'un 33. derece temsilcisi" niteliğiyle bu protokolleri imzalamış olan kişinin öncelikle Adolphe Crémieux olduğu belli.

*** * ***

Adolphe Crémieux, 1870'li yıllarda Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin Fransa Yüksek Konseyi'nin başında olan mason...

Buraya kadar tamam fakat acaba bu konu sadece o kadar mı?

Adolphe Crémieux, 19. yüzyılda Fransa'da çok tanınmış, pek ünlü bir çehredir. Buna karşın, siz onun adını şu satırları okuyana kadar hiç duymamış olabilirsiniz; sözünü etmekte olduğumuz kişilerden diğer birçoğu gibi...

Oysa Adolphe Crémieux 19. yüzyılda hayli ünlü bir mason.

Masonlukta bu konu hep böyle… Birileri çıkıp, Masonluk üzerine bir şeyler yazar. İlgi çekmeye çalışılan şeyler… Bunun için de yazıların arasına biraz sansasyon katılır. Bunun en kestirme ve çok başvurulmuş yöntemlerinden biri, ünlü masonlardan söz etmek, bu kişilerin

listesini yayınlamaktır. Fakat işte o sözü edilen ve "ünlü masonlar" denilen kişiler basitçe mason olan bazı ünlülerdir. Ünlü oluşlarının Masonluk ile bağlantısı yoktur. Asıl ünlü masonlar ise, Masonlukla bağlantılı, olumlu ya da olumsuz birtakım işler yapmış olan masonlardır. Bu kitapta kendisine başlı başına bir bölüm ayırmış olduğumuz Cagliostro da işte o yaptıkları hiç de olumlu görülemeyecek ünlü masonlardan biriydi. İşte Adolphe Crémieux de onlardan biri.

Onu burada biraz daha anlatmalıyız.

Louis Bonaparte'ın yakın dostlarındandı. Hukuk öğrenimi görmüş, yıllarca Bonaparte ailesinin danışmanlığını yapmıştı. 1848 devriminde etkin rol aldı. Fransa'da ikinci cumhuriyet kurulduğunda adalet bakanı oldu. Demokratik ve özgürlükçü bir tutumu vardı. Bu nedenle de, Louis Bonaparte bir oldubitti ile imparatorluğunu ilân edip 3. Napoléon adını alınca; aralarındaki dostluğa güvenerek şiddetle ona karşı çıktı. Sonuç: Tutuklanıp hapse atıldı.

Onu hapiste uzun boylu tutamazlardı. Nitekim tutamadılar çünkü ülkede çok iyi tanınan, sevilen bir adamdı. Hakkında doğru dürüst herhangi bir suçlama yoktu. Bu aşamada *«Herhalde aynı zamanda pek ünlü ve yüksek dereceli bir mason olduğu için salıvermek zorunda kaldılar.»* diyen olabilir. Bilemeyiz.

*** * ***

Adolphe Crémieux çok ilginç bağlantıları olan bir masondu. Bir yandan Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin derecelerinde ilerlerken, diğer yandan da Mizraim Riti'nin ileri gelenlerinden biri olmuştu. Fransa Büyük Doğusu'nun pek etkin üyelerinden biriydi. Tarihte bunun bir örneği daha olup olmadığını bilmiyoruz ama olsa bile herhalde pek enderdir.

Gençliğinde yakın arkadaşı olan Louis Bonaparte'a öyle içerlemişti ki, ona karşı tepkisini, fanatik bir **Karl Marx** yandaşı olup çıkarak, Fransa'daki Komünistleri destekleyerek göstermişti. Olanak bulursa, İmparatoru devirip Fransa'ya yeni bir politik rejim olarak Komünizmi getirmeyi bile düşünüyordu. Bu bağlamda hayli etkili de oldu.

Siyon Protokolleri'ne Karl Marx'ın öngörmüş olduğu ekonomik ve politik ilkeler açısından bakılırsa, kapalı bir dille sözü edilen rejimin aslında ideal Komünizmden başka bir şey olmadığı görülür.

Buna karşın Siyon Protokolleri, 1917'deki Bolşevik devriminden sonra Rusya'da *"Kapitalist Yahudilerin kötü niyetini sergileyen belgeler"* olarak nitelenmiştir ama oradaki asıl hedef, Yahudiler ile özdeş tutulan masonlardır.

Sonradan, Karl Marx'ın ortaya koymuş olduğu doktrin, Masonluk ve Illuminati ile de bağdaştırılmıştır.

*** * ***

Şimdi, yukarıda bir ara sözünü ettiğimiz ama üzerinde açıklama yapmayı sonraya bırakmış olduğumuz şu "ayrıntı" konusuna gelelim...

Adolphe Crémieux Yahudi asıllıydı.

Fakat bireysel eğilimi ve tutumu hiç de Yahudilik ile bağdaşır gibi değildi. Taban tabana zıt olduğu söylenemezse de, hayli farklı bir düşünce tarzı vardı. Bunun, bir "mason" oluşunun bir "Yahudi" oluşuna üstün gelmesinden ileri geldiği söylenebilir.

Bu konu üzerinde biraz daha durmalıyız.

Adolphe Crémieux, dünyanın her yerinde sağlam ve sürekli barış ve mutluluk için, tüm insanların tek bir din çatısı altında toplanması gerektiğini savunurdu. Yahudilerin temel özelliği olan, kendilerine göre *"Tanrı'nın sevgili kulları"*, *"seçilmiş üstün ırk"* gibi o dinin temel ilkelerini önemsemiyor hatta çok yanlış buluyordu.

Dolayısıyla Adolphe Crémieux, hiç de iyi bir Yahudi değildi. Buna karşın, 1860 yılında kurulan **Alliance Israélite Universelle** *(Evrensel İsrail Birliği)* adlı örgütün başkanlığına getirilmişti. O işi dört yıl sürdürdükten sonra ayrıldı. Niçin ayrıldığını kesin olarak bilemeyiz ama kişiliğini, bir Komünist olduğunu düşününce bunu kestirmek pek zor olmasa gerek. Yahudilerle diğer uluslardan olan insanlar arasında kendini beğenmişlikle ayırım güdülmesine karşıydı.

Tıpkı Karl Marx gibi...

Karl Marx'ın da Yahudi asıllı olduğunu herkes biliyor.

20. yüzyıl ortalarında olağanüstü düzeyde Amerikan etkisi altına sokulan yurdumuzda, Komünistlik en kötü şeydi. Acaba bundan ötürü mü o tarihlerde Türkiye'de Masonluğa karşıt (antimasonik) yazılar yazanlar, «Masonluk hem dinsizliktir hem Yahudiliktir hem de Komünistliktir.» gibi sözler etmişti?

Adolphe Crémieux, Fransa'da 1870 yılı ertesinde kurulan üçüncü cumhuriyet hükümetinde yine adalet bakanı oldu. O tarihte Fransa'da hızla gelişen, cumhuriyetçilere göre "laik" olan, kralcıların ise "din karşıtı" diyerek nitelendirdiği yeni politik rejim çerçevesinde, insan haklarını, aristokratların başını çektiği kapitalistlere karşı emekçileri elinden geldiğince desteklemişti. Toplum içinde öteden beri süregelen sosyal ve ekonomik dengesizlikleri gidermeye de çaba gösterdi.

Adolphe Crémieux ile bağlantılı olarak böylesine uzun bir anlatımda bulunmamızın nedeni belli olsa gerek... Onun Yahudi asıllı oluşu ve Siyon Protokolleri'ne imza koyuşu, gerek masonlara gerekse Yahudilere karşıt olanların eline çok önemli bir koz verdi. Elbette sadece bir Yahudi olup, üstelik Alliance Israélite Universelle adlı örgütün başkanlığını da yürütmüş olduğuna bakılarak, kimliği ve nasıl bir dünya görüşü olduğu ise tümüyle bir yana bırakılarak...

Bu bağlamda birtakım başka olgularla da karşılaşıyoruz:

Siyon Protokolleri'nde yer alan birçok söz, Adolphe Crémieux tarafından daha 1850'li yıllarda, Louis Bonaparte imparatorluğunu ilân ettikten sonra yapmış olduğu konuşmaların kapsamında geçmiş. Buna dayanarak yapılan bir diğer yorum daha var:

Hani Siyon Protokolleri'nde görülen birtakım anlatımların Maurice Joly'nin hicivlerinden kopyalanma olduğu söyleniyor ya!... Aslında, olay bunun tam tersi. Maurice Joly, hicivlerini, yakın dostu olan Adolphe Crémieux imparatora karşı çıktığı zaman yaptığı konuşmaların metinlerinden yararlanarak yazmıştı.

*** * ***

Demek ki bu işin özeti şu: Siyon Örgütü'nün Büyük Üstadı Victor Hugo ile Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin Fransa Yüksek Konseyi'nin Büyük Komandörü Adolphe Crémieux, her ikisinin de yakın dostu Maurice Joly ile birlikte, özellikle Siyon Örgütü'nün işine yarayacak bir tasarım hazırladı.

Bu tasarımı yazıya döktüler. Bunlar elbette başkalarının da eline geçti.

"Söyleme sırrını komşuna, o da söyler komşusuna!" deyişinde olduğu gibi; aslında gizli tutulması gereken bu tasarım, başkalarınca da duyuldu.

Duyulunca, masonlar arasında kıyamet koptu.

Bunu sadece Fransa'daki değil, diğer ülkelerdeki masonlar da öğrendi.

Bu konu Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin, özellikle bu sorun üzerine Lozan'da yapılan toplantısının gündemine getirildi.

Dolayısıyla bu tasarım, Siyon Örgütü'nün işine yaramadı.

Peki ama, kimliği böyle olan Adolphe Crémieux, -doğruysa- nasıl oldu da aslında monarşiden yana olan ve Fransa'yı krallık ortamında ele geçirme peşinde koşan Siyon Örgütü'ne âlet oldu?

İşte bu sorunun yanıtı yok. Sadece yorum yapılabilir. O da şöyle olur:

"Belli ki âlet edilmiş. Bunca deneyimi olan bir bürokrat, bir hukukçu devlet adamı bile kandırılmış. Çünkü o tarihte Siyon Örgütü de bilinmiyor, Victor Hugo'nun böyle bir gizli örgütün başında olduğu da."

Anlaşılan o ki, Victor Hugo, tasarladığı atılımın yürütülememiş olmasına karşın niyetinden caymadı. Masonluğu ille de kullanacaktı. Madem o kadar ileri bir aşamaya varılabilmiş olmasına karşın, bu iş Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti ile olmamıştı; bu kez bir başkası denenirdi: **Mizraim Riti.**

Victor Hugo'nun ömrü bu bağlamda başarılı bir çalışma yapıldığını görmeye yetmedi. Zaten Mizraim Riti'nin Fransa'da arta kalmış kırpıntıları da varlığını pek zor koşullar altında sürdürebiliyordu. Dolayısıyla, Victor Hugo'dan sonra Siyon Örgütü, yine mason localarının yakasını bıraktı. Bu kez, başka ezoterik örgütler ile yakınlık kurmayı yeğledi. **Martinizm** gibi...

Siyon Örgütü açısından olay bu kadar basit ama Masonluk bakımından farklı çünkü böylece, Masonluğa karşıt girişim ve propagandalarda bulunacak olanların eline, konuyu iyi bilmeyenlerin kolayca kapılabileceği bir somut belge geçmiş oldu. Bu belgenin, ileri sürülen iddiaların sağlam bir kanıtı olup olmaması, kamuoyunun indinde hiçbir şey değiştirmez.

Nitekim bu protokolleri, başta **Schwarz Bostunitsch** adlı Antisemitist bir yazar olmak üzere, Masonluğa karşıt girişimlerde bulunmuş olanlardan birçok kişinin kullanmış olduğu görülüyor. Hele yurdumuzda, bambaşka neden ve gerekçelerle Yahudilik ile Masonluğu ille birbirlerine bağlamaya, kamuoyunu bu yönden etkilemeye pek hevesli olan mason karşıtlarının, 20.

yüzyılın ilk yarısında Batı ülkelerinde yapılmış suçlamalardan çok yararlanmış olduğu açıkça belli oluyor.

Bu kitapta daha sonra Papa 13. Leo'nun, 1884 yılında yayımlamış olduğu bir aforoz bildirgesinden söz edeceğiz. O bildirgesinde Papa'nın, Masonluğa hayli ağır bir şekilde yüklenip, suçlamalar yönelttiğini göreceğiz.

Papanın o tarihteki aforozu, Siyon Protokolleri ile de bağlantılıydı.

Diğer mason karşıtları bundan da büyük ölçüde yararlandı. Fakat kaynakça belirtmekten kaçınıp, bunları sanki kendi bulgularıymış gibi gösterdiler. Ne diyelim, canları sağolsun!

Asıl Kaynak

Siyon Protokolleri'nin asıl kaynağı üzerinde doğrudan bilimsel yöntemler uygulanarak incelemeler de yapılmıştır. Ortaya şöyle bir sonuç çıkmaktadır:

"Bu protokoller bir özgün yazılım değildir. Birtakım başka yazılımlardan yararlanılarak düzenlenmiştir. Bunların bir bölümü de Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin bazı yüksek derecelerinin ritüelleridir."

Burada sözü edilen yüksek dereceler, bu ritin "Rozkrua Şövalyesi" olarak anılan 18. derecesinden sonraki derecelerdir.

Peki bu nasıl oluyor?

Şöyle: Daha önce anlatmış olduğumuz üzere, 1740'lı yıllarda Siyon Örgütü, Masonluğu kullanmak istemişti. Masonluğun tarihçesindeki ilk ritin oluşumu sırasında düzenlenen ritüellerin içeriğini etkilemişti. Masonlar, bundan yaklaşık 120 yıl sonra, ansiklopedicilerden - Denis Didérot ve Jean Le Rond d'Alembert gibi- ve onların ardından doğan Aydınlanma Çağından etkilendi. Kendi bilgi birikimlerini de değerlendirerek, ritüellerini geliştirdiler.

Siyon Örgütü, bunları kendi yararına kullanmaya girişti. Fransa'da yeniden imparatorluğa dönülmesine pek içerleyen Adolphe Crémieux, başta Karl Marx ile Friedrich Engels olmak üzere o dönemin Komünist yazarlarını izleyerek, Fransa'daki Sosyalistleri desteklemeye girişmişti. Görülen o ki, bu girişimleriyle bağlantılı olmak üzere, Masonluğun yüksek derece ritüellerinden bazı bölümlerin de bu protokollerin kapsamında kullanılmasını sağlamıştı.

Tüm bunlardan çıkan şudur: Siyon Örgütü, o tarihlerdeki girişimiyle, Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nden yararlanmayı öngörmüştü.

Fakat bu tek yanlı bir olgu değildi. Adolphe Crémieux da Siyon Örgütü'nden kendi hesabına bir yarar elde etmeye girişmişti. Bir karşılıklı çıkar alış verişi...

Adolphe Crémieux Siyon Örgütü'nün üyesi miydi?

Bu soruya yanıt verilemez. 19. yüzyılda bu örgütün üyelerinin kimler olduğuna ilişkin ayrıntılı bir bilgi yok ki...

Yahudi olduğuna bakılırsa, olmaması gerekir. Fakat Yahudilerin ilke ve kurallarına ne denli uyduğu da ayrıca sorgulanır.

Geçmişine ve eğilimine bakılırsa gene olmaması gerekir çünkü monarşi ve dikta yönetimine karşıdır. Ancak amaç ve eğilimleri çelişkili olsa da, bir çıkar alış verişinde birbiriyle iş birliği edenler çok görülmüştür. Bunun tipik bir örneğini 16. yüzyılda Fransa'nın ünlü kardinali Armand Richelieu vermiş, ülkesinin yararına olacağını düşündüğü için Protestanlar ile iş birliği etmişti.

Sonuç: Siyon Protokolleri, Eski ve Kabul Edilmiş İskoç Riti'nin hem kuruluşu ve yasaları hem de bu ritin 19. yüzyılda Fransa'da uygulanmakta olan yüksek derecelerinden bazılarının ritüelleri ile bağlantılıdır.

Siyon Örgütü bunlardan da yararlanmaya çalışmış, masonların başına iş açmıştır. Artık Masonluğun yakasını bırakmış gibi görünse de...

Her nereye bakacak olursak, her nerede karmaşık bir sorun görecek olursak, ardından mutlaka Siyon Örgütü çıkıyor.

Aslına bakarsanız, Avrupa'daki her olayın, her komplo ve entrikanın ardında ille Siyon Örgütü'nün parmağını aramak doğru olmaz. Bu kitabın konu kapsamı nedeniyle, özellikle Siyonistler üzerinde durduğumuz için öyle bir izlenim doğuyor.

1885 yılında, Victor Hugo'nun ölümü üzerine Siyon Örgütü'nün büyük üstatlığına bir başka sanatçı, ünlü piyanist ve kompozitör **Claude Debussy** geldi.

Claude Debussy, yakın arkadaşı Erik Satie aracılığıyla, bir süre önce yine canlandırılmış olan Rozkrua Tarikatı'na da girmişti.

Erik Satie, Claude Debussy ile 20. yüzyılda resim sanatında yepyeni bir çığır açmış olan Pablo Picasso ve dönemin Fransız ressamlarından bir diğeri olan Jean Cocteau arasında âdeta köprü kurmuştu.

Siyon Örgütü'nün son yüz yıldır benimsemiş olduğu yeni stratejisinde önemli bir değişiklik olmadı... Kültür emperyalizmine devam edildi.

Ancak Claude Debussy'nin Siyon Örgütü'nün büyük üstadı olduğu dönem içinde ortaya hiç beklenmedik öyle bir olay çıktı ki, başka her şeyi bir yana bırakıp, doğrudan ona odaklandı.

Biz de ona odaklanacak ve Üçüncü Kitap'ta büyük ölçüde ondan da söz edeceğiz ama önce bu bölümde sadece değinip geçerek bırakmış olduğumuz bazı konulara, bir de bunların yanı sıra 19. yüzyılda diğer bir cephede olup bitenlere şöyle bir bakalım.

Sonraki Bölüm : Antisemitizm